

A belgrádi magyar nagykövet helyreigazítása

Tisztelt Szerkesztőség!

Nagyra értékelem internetes tájékoztató portáljuk tevékenységét. Ezt őszintén mondom. Azzal szoktam kezdeni a napot, hogy rákattintok a vajma.info-ra, és akkor biztos lehetek abban, hogy értesülök mindenről, ami lényeges a vajdasági magyarok életében.

Fontosnak tartottam ezt előrebecsátani, és talán korábban is megtehettem volna, akkor ugyanis hitelesebben írhattam volna az alábbi sorokat, amelyekben most kritikával fogom illetni önöket.

A Vecsernye Novosztiban szerbül megjelent válaszcikkemet ugyanis ma egészen félreérthetően és pontatlanul fordították vissza magyarra, olyannyira, hogy rá sem ismerek a saját gondolataimra. Az alábbiakban megpróbálom helyreállítani az érvelésem logikáját (és íráskészségem becsületét), bár jól tudom, hogy „megette azt már a fene, amit magyarul kell”. Mégis, tegyünk rá egy kísérletet, mert a téma rendkívül fontos. Önök azt írják: „Magyarország belgrádi nagykövete, Nikowitz Oszkár azt nyilatkozta, hogy a vagyon visszaszármaztatása a fasiszták utódainak, a razzia résztvevőinek nem lehet feltétel Szerbia eurointegrációjához, írja a Večernje novosti”.

Ezzel az a baj, hogy egy értelmetlen mondat. A Vecsernye Novosztii áldal adott felvezető mondatban (azok sem szó szerint az én szavaim, a lap összegezte így a gondolataimat) szerbül is kicsit bizonytalan, hogy ki mondott mit, de ott azért világos, hogy a fenti mondatot Csanak mondta. Az én nevemet ott annyiban idézik, amennyiben reagáltam arra az interjúra, amelyben Csanak ezt mondja!

Tovább: Még ugyanebben a bekezdésben önök azt írják: „Nikowitz bírálta a Vajdasági Szociáldemokrata Liga (VSL) elnökének azon kijelentését, miszerint Budapest megakadályozhatja Szerbia eurointegrációját, amennyiben nem adják vissza a megszállók oldalán harcoló magyarok elkobzott vagyonát”.

Ez már nem átvett mondat, az már az önök rész-összegzése. Ezzel az a baj, hogy nem erről van szó. Kérek mindenkit, hogy olvassa el az eredeti Csanak-interjút, és az arra adott szerb nyelvű választ is. Világosan kiderül, hogy Csanak sem mondta azt, hogy „Budapest megakadályozhatja... stb.”, hanem ezt a kérdést a Vecsernye Novosztii teszi fel Csanaknak, tehát a lap sugallja. Mellesleg, a válaszomban bírálom is a lapnak ezt az inszinuációját! A legnagyobb baj viszont nem is ezzel van, hanem a mondatuk második részével: hol látnak önök olyat, ahol az volna írva, hogy „a megszállók oldalán harcoló”?

Itt meg kell állnunk egy pillanatra. Ebben az egész kérdésben az a bajunk nekünk magyaroknak, hogy a törvény nem hajlandó megtenni azt a finom különbséget, ami a besorozott egyenruhások (katonák) és a háborús bűnös egyenruhások között fennáll. Joggal kérjük számon rajtuk a pontos megfogalmazás hiányosságát, és örülök is, hogy azt a mondatomat emelték ki, amelyben a sebészi pontosságot hiányolom. De hogy lehet akkor, hogy éppen önök követnek el egy ilyen durva általánosítást, hogy „harcolót” emlegetnek ott, ahol azt senki sem mondta? Pont „harcolót”-t, amikor éppen azért küzdünk, hogy bebizonyítsuk: az egyenruhások és besorozottak legtöbbször a puskáját sem sütötte el!? Többől haraptam volna le inkább a nyelvemet, semmint hogy ilyet ejtsek ki a számon ebben a kényes kérdésben!

Azt adják, továbbá, a számba: „a „spekuláció” kifejezés, amit Čanak használt, nagyon is megfelelő, hiszen emögött nem állhat semmiféle rosszindulatú feltételezés úgy, hogy az ne legyen bizonyítékokkal alátámasztva”. Tudomásom szerint a spekuláció se az említett mondatban nem „spekuláció”-t jelent, hanem azt, hogy „arra számítnak, arról hallani, azt beszélnek, az a szóbeszéd, olyanokat mondanak”... stb. Továbbá én azt mondom erről, hogy „ez a kifejezés csak arra jó, hogy bármilyen rosszindulatú feltételezést el lehessen mondani utána, és ne kelljen bizonyítani”. Véleményem szerint ez nem ugyanaz, amit önök írtak (és az nem is egészen világos). Amikor azt idézik tőlem, hogy a razziasokat senki sem akarja rehabilitálni, „így Magyarország sem, hiszen éppen ők azok, akik Magyarországnak és a magyarságnak hatalmas kárt okoztak” akkor is felülbírálnak, és mást írnak. Kérem, tessék ellenőrizni: én azt mondtam, hogy „különösen Magyarország nem, mert éppen Magyarorszára, a magyar népre hoztak örök szegényt!” Azért van különbség a kettő között, ugye? Hogyan lehet az örök szegényt hatalmas kárra fordítani?

Az már csak apróbb hiba, hogy (már a címben) úgy idézik: „Ezt a törvényt a legérzékenyebb pontjain baltával faragták...” holott az eredetiben az áll: „erről az érzékeny kérdéstről szóló törvényt”. De ez, mondjuk, még „elmege”.

És ha már kritizálok, kritizálok a Vecsernye Novosztit is, ugyanis az utolsó bekezdés előtt kihagyták a saját

kérdésüket, és így átalakították a válaszmondatomat, amely értelmetlenre sikeredett: „Moraćemo sve da uradimo da ne dođe do toga da Mađarska ne ospori kandidaturu Srbije u EU”. Nem is próbálom visszajavítani, csak megismétlem a magyar álláspontot arra a kérdésre vonatkozóan, hogy „Magyarország most ezek után meg fogja-e akadályozni Szerbia tagjelölti státuszát és nemmel szavaz? – Mindent el kell követnünk annak érdekében, hogy erre ne kerüljön sor.”

Még egyszer biztosítom a szerkesztőséget, hogy továbbra is nagyra becsülöm a munkáját, és feltételezem, hogy az idő- és személyzethiány vezetett oda, hogy ezeket a pontatlanságokat elkövették. Mint egykori fordító, aki sokat dolgozott határidőre, megértem önöket, de higgyék el: könyörtelenül pontos fordításokra van szükség. Különösen a politikában, ahol mindent félreértenek, amit félre lehet érteni.

Arra kérem önöket, hogy legközelebb, ha idéznek, inkább keressenek meg, és a leghitelesebb forrásból fogják megkapni (ígérem: gyorsan) az eredeti szöveget.

Kérem, tegyék közzé a helyreigazítást.

Köszönettel és tisztelettel:

Nikowitz Oszkár